

der statutmæssig er dem foreskrevet, og ellers tage Konsekvenserne af deres Arbejde, skulle de være fri for disse Pedanterier og Pillerier, som kunne være drilagtige nok. Sagerne skulle jo gaa frem og tilbage, og Laanene blive forsinkede derved. Det er det, jeg har villet henlede Opmærksomheden paa, og som jeg ønsker, den højtærede Minister vil tage under Overvejelse, for at der kunde raades Bod derpaa. Jeg har nemlig den Tro, at det nærmest er fra Statens tilsynshavende, det stammer.

Indenrigsministeren (*Enevold Sørensen*). Jeg takker de ærede Medlemmer, som have haft Ordet, for deres Tilslutning til nærværende Lovforslag og deres anbefaling deraf. Med Hensyn til det af det ærede Medlem fra Assens (Berntsen) fremdragne Punkt skal jeg tillade mig at bemærke, at det havde været Tiden til at fremdrage det, da vi for to Aar siden behandlede Indlemmelseslovene for de Kommuner, som ere indlemmede i Kjøbenhavn. Jeg skal erindre om, at i Lovene om Indlemmelsen hedder det: „Ejendomme i Sundby og Nathanaels Sogne, der forinden Indlemmelsen i Kjøbenhavn ere stillede til Pant til Kreditforeninger af Ejere af Landejendomme, kunne efter det nævnte Tidspunkt uden Hensyn til Ejerskifte bibeholdes som Panter til Foreningerne, overensstemmende med de for disse gældende almindelige statutmæssige Bestemmelser“, og det samme gælder for Brøndshøj. Dette er altsaa Lovbestemmelsen vedrørende denne Sag i disse Indlemmelseslove. Den almindelige Lovbestemmelse er, at nu blive disse Sogne indlemmede i Kjøbenhavn, dermed ere de Købstadjord, og Landkreditforeningerne kunne ikke længere modtage Ejendommene som Panter. Ved denne Lejlighed kunde der have været Tale om at optage Spørgsmaalet, om Landkreditforeningerne ikke kunde vedblive at have Ret til at yde Laan i disse Ejendomme. Jeg skal gerne indrømme, at der ved disse Indlemmelseslove i det hele er opstaaet ret ejendommelige Forhold med Hensyn til Laanespørgsmaal. Jeg skal saaledes erindre om, at Kreditforeningen af Grundejere i Kjøbenhavn kan optage Medlemmer i Kjøbenhavn og Frederiksberg Bydistrikt, men udtrykkelig ikke i det frederiksbergske Landdistrikt. Dette Landdistrikt er bebygget købstadsmæssigt, men den kjøbenhavnske Kreditforening kan ikke bevilge Laan i Ejendomme, der ligge i

dette Distrikt, som dog er fuldstændig omgivet af Kjøbenhavn og ligger her som en Enklave, der er ganske købstadsmæssig bebygget. Derimod kan Kreditforeningen for Grundejere i Kjøbenhavn yde Laan i ganske almindelige Landejendomme helt ude i Husum f. Eks., medens derimod Husmandskreditforeningen ikke længere kan yde Laan derude. Men skulde der gennemføres en Forandring, og skulde det vise sig, efter at Loven om Indlemmelser er traadt i Kraft, at det vil være heldigt at gennemføre en Forandring i denne Retning, maa jeg dog fastholde, at en saadan Ændring kan og bør ikke for en enkelt Landkreditforenings Vedkommende gennemføres ved denne Lejlighed. Man kan ikke tage den enkelte Kreditforening, Østifternes Husmandskreditforening alene og ved et Tillæg til dennes Statutter give den en særlig Ret her. Dette Spørgsmaal maatte tages under en samlet Overvejelse og gøres til Genstand for en særlig Lovbestemmelse.

Jeg skal yderligere bemærke, at de Ændringer, der her ere foreslaaede i Loven om de to Husmandskreditforeninger, ere jo behandlede ogsaa af Bestyrelsen for Østifternes Kreditforening, og den har ikke ved denne Behandling fundet sig foranlediget til at foreslaa en Forandring i saa Henseende. Bestyrelsen har forhandlet og tiltraadt disse Ændringer, som oprindelig ere vedtagne af Repræsentantskabet for jydsk Husmandskreditforening, og der har saaledes været al ønskelig Lejlighed til at overveje, om der ikke kunde være Anledning til samtidig at forebringe Ønsker ogsaa om en Ændring i den af det ærede Medlem anførte Retning. Jeg vil meget fraraade, at noget Ændringsforslag, der gaar ud paa en Forandring i saa Henseende, knyttes til det foreliggende Forslag. Den Henstilling, der blev rettet til mig fra det ærede Medlem for Give (N. C. Jensen), skal jeg meget gerne tage under Overvejelse og se, hvad der mulig her kan gøres. Vi have nu af det ærede Medlem for Assens (Berntsen) hørt, at den Ulempe, der blev fremdragen af det ærede Medlem for Give, slet ikke mærkedes i Østifternes Husmandskreditforening. Det er altsaa ikke de to Kreditforeningers Love i og for sig eller deres Statutter, der lægge den Sten i Maskinen, som de jydsk Husmandskreditforeninger klage over, og jeg tvivler ikke om, at der klages med Rette, eftersom begge de ærede Medlemmer ere enige om at beklage sig, men det maa formentlig være en